

ANTAGNA TEXTER

P8_TA(2015)0009

Europeiska ombudsmannens årsrapport för 2013

Europaparlamentets resolution av den 15 januari 2015 om årsrapporten om Europeiska ombudsmannens verksamhet 2013 (2014/2159(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av årsrapporten om Europeiska ombudsmannens verksamhet 2013,
- med beaktande av artikel 228 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 43 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av sitt beslut 94/262/EKSG, EG, Euratom av den 9 mars 1994 om föreskrifter och allmänna villkor för ombudsmannens ämbetsutövning¹,
- med beaktande av den europeiska kodexen för god förvaltningssed, vilken antogs av Europaparlamentet i september 2001,
- med beaktande av de principer om insyn och integritet i samband med lobbyverksamhet som utarbetats av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD),
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Europeiska ombudsmannens verksamhet,
- med beaktande av artikel 220.2 andra och tredje meningen i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för framställningar (A8-0058/2014), och av följande skäl:
 - A. Årsrapporten om Europeiska ombudsmannens verksamhet 2013 överlämnades formellt till Europaparlamentets talman den 15 september 2014, och ombudsmannen, Emily O'Reilly, lade fram rapporten för utskottet för framställningar den 24 september 2014 i Bryssel.

¹ EUT L 113, 4.5.1994, s. 15.

- B. I artikel 24 i EUF-fördraget anges att ”varje unionsmedborgare kan vända sig till den enligt artikel 228 tillsatta ombudsmannen”.
- C. Artikel 228 i EUF-fördraget ger Europeiska ombudsmannen befogenhet att ta emot klagomål om missförhållanden i unionsinstitutionernas, unionsorganens och unionsbyråernas verksamhet, med undantag för Europeiska unionens domstol då den utövar sina domstolsfunktioner.
- D. I artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna anges att ”var och en har rätt att få sina angelägenheter behandlade opartiskt, rättvist och inom skälig tid av unionens institutioner, organ och byråer”.
- E. I artikel 43 i stadgan anges att Varje unionsmedborgare och varje fysisk eller juridisk person som är bosatt eller har sitt säte i en medlemsstat har rätt att vända sig till Europeiska ombudsmannen vid missförhållanden i unionens institutioners, organs eller byråers verksamhet, med undantag för Europeiska unionens domstol då den utövar sina domstolsfunktioner.
- F. Denna definition begränsar inte administrativa missförhållanden till fall där den bestämmelse eller princip som överträds är rättsligt bindande. Principerna för god förvaltning går längre än lagen. Enligt den första Europeiska ombudsmannen föreligger administrativa missförhållanden ”när ett offentligt organ underlåter att agera i enlighet med en regel eller princip som är bindande för det.” Därigenom krävs av unionens institutioner, organ och byråer inte endast att de ska uppfylla sina rättsliga skyldigheter, utan även att de ska vara serviceinriktade och se till att allmänheten behandlas korrekt och kan åtnjuta sina rättigheter fullt ut.
- G. Begreppet god förvaltning bör bytas mot bättre förvaltning, och ses som en ständigt pågående förbättringsprocess.
- H. Europeiska ombudsmannens främsta prioritet är att se till att medborgarnas rättigheter respekteras till fullo och att rätten till god förvaltning motsvarar de högsta standarderna, såsom man kan förvänta sig av EU:s institutioner, organ och byråer. Ombudsmannen spelar en mycket viktig roll när det gäller att hjälpa EU-institutionerna att bli mer öppna, effektiva och ”medborgarvänliga”, så att allmänheten får ökat förtroende för unionen.
- I. Vid plenarsammanträdet den 3 juli 2013 valde Europaparlamentet Emily O’Reilly till Europeisk ombudsman, och hon svor sin ed den 30 september 2013.
- J. Under 2013 vände sig 23 245 medborgare till ombudsmannens tjänster för att få hjälp. Av dessa hjälptes 19 418 via den interaktiva vägledningen på ombudsmannens webbplats, medan 1 407 förfrågningar gällde önskemål om information. 2 420 förfrågningar registrerades som klagomål (2 442 under 2012) och i 2 354 fall vidtog ombudsmannen åtgärder avseende klagomål som mottagits under 2013.
- K. Det är viktigt att betona att ombudsmannen bör ge mer detaljerad information om klagomålets olika typer av format, så att man kan göra jämförelser för olika år mellan klagomål som inkommit i elektroniskt format via ombudsmannens interaktiva webbsida och klagomål som mottagits på andra sätt än via internet.
- L. Ombudsmannen inledde 350 undersökningar (465 under 2012), av vilka 341 inleddes på grundval av klagomål och 9 var undersökningar på eget initiativ.

- M. Ombudsmannen avslutade 461 undersökningar (390 under 2012), av vilka 441 var klagomålsbaserade och 20 var undersökningar på eget initiativ. Av de avslutade undersökningarna grundades 340 (77,1 %) på klagomål från enskilda personer och 101 (22,9 %) från företag, föreningar eller andra juridiska personer.
- N. De undersökningar som avslutades 2013 gällde följande: förfrågningar om information och tillgång till handlingar (25,6 %), kommissionen som fördragets väktare (19,1 %), institutionella och politiska frågor (17,6 %), förvaltning och EU:s tjänsteföreskrifter (16,5 %), uttagningsprov och urvalsförfaranden (14,8 %), tilldelning av kontrakt eller bidrag (9,5 %) och genomförande av kontrakt (7,4 %).
- O. När det gäller de undersökningar som inleddes av ombudsmannen 2013 var de viktigaste frågorna följande: öppenhet och insyn inom EU-institutionerna, etiska frågor, medborgarnas delaktighet i EU:s beslutsfattande, EU-finansierade projekt och program, grundläggande rättigheter och serviceanda.
- P. De vanligaste frågorna när det gäller öppenhet handlar om att institutionerna nekar tillgång till handlingar eller till information, att sammanträden hålls inom stängda dörrar och att de som ingår i EU:s expertgrupper utses utan insyn. Allmänhetens tillgång till handlingar är en av de rättigheter som garanteras genom EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna.
- Q. Under 2013 tog ombudsmannen emot flera klagomål som hade att göra med intressekonflikter eller med ”svängdörrsproblematik” där högt uppsatta personer byter befattningar mellan offentliga och privata sektorer med nära anknytning till varandra. Ett ur etisk synvinkel exemplariskt beteende måste vara av yttersta vikt för EU:s förvaltning, och för detta har ombudsmannen utarbetat principer för offentlig förvaltning och vissa etiska riktlinjer. Flera icke-statliga organisationer menar att kommissionen inte hanterar denna i deras ögon ständigt återkommande ”svängdörrsproblematik” på ett korrekt sätt.
- R. Ombudsmannen har ett nära samarbete med olika nätverk varav det mest framträdande är Europeiska ombudsmannanätverket, som har 94 kontor i 35 europeiska länder. Klagomål som faller utanför ombudsmannens behörighetsområde hänvisas till den medlem i nätverket som är bäst lämpad att ta hand om ärendet. 52,5 % av de mottagna klagomålen hänvisades till andra medlemmar i nätverket.
- S. Parlamentets utskott för framställningar är fullvärdig medlem i Europeiska ombudsmannanätverket. Under 2013 översände ombudsmannen 51 klagomål till detta utskott. 178 fall hänvisades till kommissionen och 503 till andra institutioner och organ.
- T. Ombudsmannen samarbetar även med andra internationella organisationer, såsom FN. Ombudsmannen, Europaparlamentet, kommissionen, Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter och Europeiska handikappforumet utgör tillsammans EU:s ramverk för tillämpning av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Detta ramverk har i uppgift att skydda, främja och övervaka genomförandet av konventionen på EU-institutionsnivå.
- U. Årsrapporten för 2013 innehåller inte några exakta siffror om hur stor procentandel som ingick respektive inte ingick i ombudsmannens behörighetsområde. Det är mycket viktigt att det i framtiden finns konkreta sifferuppgifter i alla årsrapporter, så att man kan göra jämförelser mellan olika år och enkelt se trender och tendenser vad gäller

klagomålen tillåtlighet. Enligt rapporten ingår 68 av 100 typiska klagomål inte i ombudsmannens behörighetsområde. De vidarebefordras antingen till nationella eller regionala ombudsmän eller till parlamentets utskott för framställningar, eller också hänvisas de till andra organ som hanterar klagomål, till exempel Europeiska kommissionen, problemlösningsnätverket för den inre marknaden (Solvit), Ditt Europa – Rådgivning eller de europeiska konsumentcentrumen. Det behövs uppföljning och information om vilka klagomål som vidarebefordrats till andra institutioner eller organ, för att se till att medborgarnas ärenden hanteras opartiskt, rättvist och inom rimliga tidsramar.

- V. Av 100 typiska klagomål ingår endast 32 stycken i ombudsmannens behörighetsområde. 17 av dem leder inte till någon undersökning (9 förklaras otillåtliga och 8 är tillåtliga men anses inte innehålla tillräckliga skäl för att en undersökning ska inledas). Av 100 mottagna typiska klagomål leder 15 till en undersökning. 4 av klagomålen får sin lösning under utredningen, 4 leder till att inga administrativa missförhållanden konstateras, 1 leder till att administrativa missförhållanden konstateras och 6 anses inte innehålla skäl för vidare utredning.
- W. 80 % (40 fall) av de utredningar där administrativa missförhållanden ansågs föreligga avslutades med att kritiska anmärkningar riktades till den berörda institutionen. 18 % (9 fall) avslutades med förslag till rekommendationer, som institutionen accepterade i sin helhet eller till viss del. I ett fall (2 %) utarbetade ombudsmannen en särskild rapport: *Special Report of the European Ombudsman in own-initiative inquiry OI/5/2012/BEH-MHZ concerning Frontex*. I genomsnitt ger ombudsmannen ut en särskild rapport per år.
- X. Den särskilda rapport som lämnades till Europaparlamentet var resultatet av en omfattande undersökning på eget initiativ avseende Frontex skyldigheter i förhållande till Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och den motiverades främst av byråns svar på ombudsmannens särskilda rekommendationer om att man borde åtgärda avsaknaden av en överklagandemekanism för asylsökande.
- Y. En särskild rapport är ombudsmannens sista möjliga åtgärd i behandlingen av administrativa missförhållanden inom EU:s institutioner, organ eller byråer. Ombudsmannen bör ytterligare utforska sina politiska befogenheter och utveckla nya instrument och mekanismer för sitt arbete.
- Z. År 2012 efterlevdes ombudsmannens förslag till 80 %. För kommissionen, som är föremål för den största delen av ombudsmannens utredningar, låg efterlevnaden på 84 %. Varje år publicerar ombudsmannen en omfattande redovisning av hur EU-institutionerna reagerat på ombudsmannens förslag om hur EU-förvaltningen kan förbättras. Att nivån avseende icke-efterlevnaden av ombudsmannens förslag ligger på 20 % är ett allvarligt hot som kan leda till att allmänhetens förtroende för EU-institutionernas effektivitet minskar ytterligare.
- AA. Europeiska kommissionen är den institution som är föremål för de flesta av de klagomål som ombudsmannen får in. En av de undersökningar som avslutades 2013 gällde handlingar avseende bestämmelsen om Förenade kungarikets undantag från EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna.
- AB. I genomsnitt varade utredningarna 13 månader i de fall som avslutades av ombudsmannen under 2013. 22 % av fallen avslutades inom 3 månader, 37 % inom 3–

12 månader, 14 % inom 12–18 månader, och 27 % efter mer än 18 månader.

AC. Ombudsmannens budget 2013 var EUR 9 731 371. Ombudsmannens tjänsteförteckning består av 67 tjänster. Att man upprätthåller tillräckliga budget- och personalresurser är grundläggande för att säkerställa att ombudsmannens tjänster kan fungera effektivt och snabbt kan reagera på medborgarnas klagomål.

AD. Emily O'Reilly är den första kvinna som valts till befattningen som Europeisk ombudsman.

1. Europaparlamentet godkänner Europeiska ombudsmannens årsrapport för 2013 och gratulerar Emily O'Reilly till hennes första årsrapport som ombudsman. Parlamentet välkomnar även hennes inställning när det gäller att bibehålla positiva arbetsrelationer och samarbete med parlamentet, särskilt med utskottet för framställningar. Parlamentet är medvetet om att 2013 var ett övergångsår och att en stor del av årsrapporten täcker det arbete som den tidigare ombudsmannen Nikiforos Diamandouros utfört, och parlamentet tackar honom för hans insatser.
2. Europaparlamentet åtar sig att återinföra sin praxis att bjuda in ombudsmannen omedelbart efter det att han eller hon har valts.
3. Europaparlamentet ger sitt fulla stöd till det mål som den nya ombudsmannen sagt sig vilja uppnå, nämligen att hjälpa till att förstärka ansvarstagandet och öppenheten inom strukturer och institutioner på EU-nivå, för att främja en god förvaltning för EU:s medborgare och invånare, och att förbättra demokratins kvalitet i Europeiska unionen. Parlamentet upprepar att ombudsmannen har en avgörande roll när det gäller att ta itu med medborgarnas problem och hjälpa till att överbrygga klyftan mellan dem och EU-institutionerna.
4. Europaparlamentet lyfter fram de sociala mediernas betydelse som kommunikationskanal, och uppmuntrar ombudsmannens kontor att i större utsträckning använda dessa medier för att göra allmänheten mer medveten om ombudsmannens verksamhet och främja unionsmedborgarnas rättigheter. Parlamentet påpekar dock att ytterligare digitalisering av ombudsmannens tjänster inte får leda till att vissa medborgare som inte har tillgång till eller förmåga att använda internet stängs ute. Ombudsmannen uppmanas att särskilt uppmärksamma behoven hos dessa medborgare, så att alla unionsmedborgare garanteras lika tillgång och därmed kan använda ombudsmannens tjänster fullt ut.
5. Europaparlamentet noterar att ombudsmannens årsrapport för 2013 har moderniserats, och att det förutom den traditionella tryckta pappersversionen även finns en nedladdningsbar interaktiv version som e-bok. Parlamentet noterar även att rapporten har delats i två delar. Den ena är en lättläst referenstext som visar de viktigaste faktauppgifterna och siffrorna avseende ombudsmannens arbete 2013, och den andra delen innehåller en djupgående genomgång av de viktigaste fall som ombudsmannen undersökt under 2013¹.
6. Europaparlamentet välkomnar ombudsmannens nya strategi, som har utformats för att spegla hennes önskan att göra sin institution så lättillgänglig och användarvänlig som möjligt. De som är intresserade uppmanas att läsa delen med djupgående uppgifter om

¹ <http://www.ombudsman.europa.eu/sv/activities/annualreports.faces>

utredningarna, vars titel är God förvaltning i praktiken: ”Europeiska ombudsmannens beslut under 2013”, och att ta till sig ombudsmannens anmärkningar och rekommendationer.

7. Europaparlamentet noterar att den medlemsstat med störst antal klagomål 2013 var Spanien (416), följt av Tyskland (269), Polen (248) och Belgien (153). När det gäller inledda undersökningar per medlemsstat noterar parlamentet att Belgien ligger i täten (53), följt av Tyskland (40), Italien (39) och Spanien (34).
8. Europaparlamentet noterar att insynsrelaterade frågor än en gång toppade ombudsmannens förteckning över avslutade undersökningar (64,3 %), vilket är en ökning jämfört med 2012 (52,7 %). Parlamentet noterar att de andra huvudämnena i klagomålen var etiska frågor, medborgarnas delaktighet i EU:s beslutsfattande, EU-finansierade projekt, grundläggande rättigheter och serviceanda.
9. Europaparlamentet anser att insyn, öppenhet, tillgång till information, respekt för medborgarnas rättigheter och stränga etiska normer är en förutsättning för att skapa och upprätthålla medborgarnas och invånarnas förtroende för europeisk offentlig förvaltning. Parlamentet framhåller att förtroende mellan medborgarna och institutionerna är av största betydelse i dagens besvärliga ekonomiska situation. Parlamentet håller med ombudsmannen om att insyn och öppenhet är grundbultar i en verklig demokrati, och gör det möjligt att övervaka offentliga myndigheters verksamhet, utvärdera deras resultat och ställa dem till svars. Parlamentet håller även med om att öppenhet och allmänhetens tillgång till handlingar utgör en grundläggande del av systemet för institutionell kontroll och balans. Medborgarna har rätt till privatliv och till skydd av sina personuppgifter.
10. Europaparlamentet noterar att rekommendationer och kritiska anmärkningar inte är rättsligt bindande, men anser att EU-institutionerna ändå kan använda dem som en möjlighet att lösa problem, lära en läxa för framtiden och undvika upprepning av liknande fall av administrativa missförhållanden. Parlamentet uppmanar med kraft alla unionens institutioner, organ och byråer att samarbeta fullt ut med ombudsmannen och se till att hennes rekommendationer efterlevs till fullo, samt även på bästa sätt använda sig av hennes kritiska anmärkningar. Parlamentet påminner om att Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna i artikel 41 fastställer rätten till god förvaltning som en av unionsmedborgarskapets grundläggande rättigheter.
11. Europaparlamentet noterar att en stor majoritet av de undersökningar som ombudsmannen genomfört det senaste året (64,3 %) gällde Europeiska kommissionen. Parlamentet konstaterar att kommissionen är den institution vars beslut oftast har direkta konsekvenser för medborgare, civilsamhällesorganisationer och näringsliv, och förstår därför att den är föremål för de flesta av allmänhetens klagomål. Parlamentet noterar dock med oro att andelen klagomål som gäller kommissionen har ökat jämfört med 2012 då procentandelen var 52,7 %. Parlamentet uppmanar ombudsmannen att undersöka orsakerna till denna ökning, i syfte att bidra till att förbättra kommissionens förvaltning och därigenom öka EU-institutionernas trovärdighet som helhet. Den nya kommissionen uppmanas att snabbt vidta åtgärder för att förbättra resultatet genom att få antalet klagomål mot kommissionen att minska. Parlamentet anser att kommissionens involvering i enheter utan insyn, såsom trojkan, inte tenderar att främja öppenheten och ansvarstagandet inom EU, och inte heller respekterar den subsidiaritetsprincipen.
12. Europaparlamentet noterar med oro att procentandelen klagomål gentemot EU:s byråer

nästan har fördubblats, från 12,5 % 2012 till 24 % 2013. Parlamentet föreslår att ombudsmannen ska ange huruvida denna ökning är ett resultat av att allmänheten nu är mer medveten om hur det går till att lämna in klagomål, eller om ökningen beror på andra faktorer, såsom att EU-byråer kanske inte efterlever ombudsmannens rekommendationer från tidigare år. Ombudsmannen uppmanas att hålla ett öga på utvecklingen i byråerna och att rapportera om den i god tid. Parlamentet stöder ombudsmannens planer på att försöka nå ut till de olika byråerna för att betona vikten av god förvaltning, god klagomålshandling och serviceanda.

13. Europaparlamentet noterar med glädje att procentandelen klagomål avseende Europeiska rekryteringsbyrån (Epsa) mer än halverats under 2013, från 16,8 % 2012 till 7,1 % 2013. Det är även positivt att procentandelen klagomål gentemot Europaparlamentet har minskat från 5,2 % 2012 till 4,3 % 2013. Parlamentet ger sitt erkännande åt ombudsmannens och Epsas eget arbete med att försöka minska antalet klagomål mot rekryteringsbyrån.
14. Europaparlamentet noterar att ombudsmannen 2013 gav ut en ny version av den europeiska kodexen för god förvaltningssed. Samtliga institutioner uppmanas att respektera och efterleva denna kodex fullt ut. Den nya kommissionen uppmanas att anta gemensamma bindande bestämmelser och principer om administrativa förfaranden inom EU:s förvaltning och framför allt att lägga fram ett förslag till förordning för detta. Parlamentet påminner om att det i artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna anges att ”var och en har rätt att få sina angelägenheter behandlade opartiskt, rättvist och inom skälig tid av unionens institutioner och organ”.
15. Europaparlamentet uppmanar EU:s samtliga institutioner, organ och byråer att förbättra sina resultat genom att utöka sina åtaganden vad gäller god förvaltning och principerna om att ge god service till medborgarna. De uppmanas hjälpa ombudsmannen genom att snabbt reagera på hennes undersökningar och ha ett närmare samarbete med henne för att förkorta undersökningstiderna. Parlamentet stöder ombudsmannen i hennes ansträngningar för att ytterligare snabba på undersökningarna och förkorta de nuvarande tidsramarna för klagomålshandling, så att man i rätt tid och på rätt sätt kan stå till tjänst för medborgare som utövar sina rättigheter.
16. Europaparlamentet noterar att den totala efterlevnaden av ombudsmannens rekommendationer låg på 80 % 2012, vilket var lite sämre än 2011 års 82 %. Parlamentet stöder ombudsmannen i hennes strävan att förbättra efterlevnadssiffrorna. Särskilt kommissionen uppmanas eftertryckligen att göra allt den kan för att förbättra sin efterlevnadsgrad. Parlamentet är bekymrat över att nivån när det gäller icke-efterlevnad ligger på 20 %, och uppmanar med kraft EU:s institutioner, organ och byråer att inom en rimlig tidsperiod svara och reagera på ombudsmannens kritiska anmärkningar, och göra alla nödvändiga ansträngningar för att förbättra sin uppföljningsnivå genom att snabbt genomföra ombudsmannens rekommendationer och kritiska anmärkningar. Parlamentet ser fram emot den specifika information som kommer att ges i ombudsmannens kommande årsrapport om efterlevnaden under 2013.
17. Europaparlamentet noterar att ombudsmannen fann administrativa missförhållanden i 10,8 % av de undersökningar som avslutades under 2013, och att kritiska anmärkningar i 80 % av dessa fall riktades mot den berörda institutionen. I 18 % av fallen med administrativa missförhållanden godtogs ombudsmannens förslag till rekommendation helt eller delvis av institutionen.

18. Europaparlamentet noterar att ombudsmannen lade fram en särskild rapport för parlamentet, som handlade om avsaknaden av en mekanism inom Frontex (byrå för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser) för att hantera klagomål om att dess arbete orsakar brott mot de grundläggande rättigheterna. Denna särskilda rapport kommer säkert att bli föremål för ett betänkande som utarbetas av utskottet för framställningar i samarbete med utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor.
19. Europaparlamentet uppmuntrar ombudsmannen att fördjupa sina förbindelser och sitt samarbete med olika nätverk, särskilt Europeiska ombudsmannanätverket och ramverket för FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. I utskottet för framställningars årsrapport för 2012 framförde parlamentet önskemål om att få bygga upp ett nätverk för framställningsutskott i medlemsstaterna, som skulle kunna fungera som ett komplement till Europeiska ombudsmannanätverket.
20. Europaparlamentet påminner om att dess utskott för framställningar är fullvärdig medlem av båda ovannämnda nätverk och konstaterar att ombudsmannen under 2013 översände 51 klagomål till detta utskott. Med tanke på det parallella och ibland kompletterande arbete som utskottet för framställningar utför för att se till att EU-lagstiftningen genomförs korrekt på alla nivåer i förvaltningen, anser parlamentet att detta utskott borde ges ökade resurser, i analogi med de resurser som beviljas ombudsmannen.
21. Europaparlamentet noterar ombudsmannens nya strategi för åren fram till 2019, som omfattar tre huvudpelare vars områden anges med begreppen inverkan, relevans och synlighet. Parlamentet uppfattar strategin som att ombudsmannen vill öka sin inverkan genom strategiska undersökningar av systemproblem, förstärka sin roll genom att bidra till EU:s centrala diskussionsfrågor och öka sin synlighet genom att försöka nå ut bättre till berörda parter och skapa uppmärksamhet kring viktiga fall.
22. Europaparlamentet uppmanar ombudsmannen att fortsätta sina ansträngningar för att förbättra kommunikationskanalerna och bygga vidare på det arbete som utfördes inom ramen för Europaåret för medborgarna 2013, samt förbättra tillhandahållandet av information till unionsmedborgarna så att de har korrekt kunskap om ombudsmannens tjänster och ansvarsområden.
23. Europaparlamentet upprepar betydelsen av EU:s medborgarinitiativ som ett nytt verktyg för att göra det möjligt för allmänheten att medverka direkt i beslutsprocessen när EU-lagstiftningen håller på att utarbetas.
24. Europaparlamentet välkomnar ett antal viktiga undersökningar som ombudsmannen inlett, såsom undersökningarna gällande avsaknaden av insyn i förhandlingarna om det transatlantiska partnerskapet för handel och investeringar, visselblåsares larm om missförhållanden inom EU:s institutioner, bristande insyn i kommissionens expertgrupper, svängdörrsproblematik och intressekonflikter, grundläggande rättigheter inom sammanhållningspolitiken och EU:s medborgarinitiativ. Parlamentet ser fram emot att få ta del av vad dessa undersökningar leder fram till.
25. Europaparlamentet välkomnar rådets beslut att offentliggöra EU:s förhandlingsdirektiv för de pågående förhandlingarna mellan EU och USA om det transatlantiska partnerskapet för handel och investeringar. Parlamentet välkomnar även kommissionens beslut om att offentliggöra fler av EU:s förhandlingstexter, och att tillåta större åtkomst

till andra handlingar i samband med förhandlingarna om det transatlantiska partnerskapet för handel och investeringar. Parlamentet anser att det faktum att man noggrant övervakat insynen och öppenheten i förhandlingarna om det transatlantiska partnerskapet för handel och investeringar har stärkt ombudsmannens roll som ”väktare av öppenheten inom EU”. Parlamentet stöder ombudsmannens uppmaning om att EU-institutionerna bör anta en öppenhetsstrategi och en informationskampanj om det transatlantiska partnerskapet för handel och investeringar, och åtar sig att följa upp resultaten av samråden om öppenheten i samband med det transatlantiska partnerskapet för handel och investeringar, bland annat med tanke på den potentiella inverkan som det transatlantiska partnerskapet för handel och investeringar och andra handelsförhandlingar kan komma att ha på unionsmedborgarnas liv.

26. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution och betänkandet från utskottet för framställningar till rådet, kommissionen och Europeiska ombudsmannen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament och till medlemsstaternas ombudsmän eller motsvarande behöriga organ.